

De jeugd is de toekomst – onderga die niet!

Nicht ärgern – nur wundern¹?

Toen ik onlangs op een online studentenforum stootte op een discussie over apothekers, was ik erg benieuwd naar wat ik er te lezen zou krijgen: het was immers een forum van studenten die geen farmacie studeerden en ik wou wel eens weten wat de bevindingen waren van deze jonge universitairers over ons beroep. De algemene houding van de forumleden die ik aantrof (naast: 'wat is het, het kruipt onder de grond en heeft nooit hoofdpijn? – een paracetamol'), was er een van: 'De apotheker is een hoger opgeleide persoon die enkel winkelrekken vult en doosjes afrekent.'

Toen ik me in de discussie mengde, was de reactie van de meeste forumleden echter 'ja, maar wij gaan thuis wel naar een apotheker die veel uitleg geeft.' Oef! Het mag echter duidelijk zijn dat het imago van ons beroep, toch zeker bij jonge mensen, echt nog wat bijgeschaafd mag worden. Als je met mensen hierover spreekt, is het gelukkig vrij eenvoudig om onze meerwaarde aan te tonen. Om het algemene beeld dat toch nog al te vaak wordt opgehangen duidelijk te ontcrachten, zal er gewerkt moeten worden: niet alleen aan het constant bijschaven van onze kennis en kunde om onze patiënten zo goed mogelijk te begeleiden, maar ook aan een goede communicatie naar de patiënten toe. Als die niet weten dat de apotheker bepaalde acties onderneemt om bijvoorbeeld medicatiegebonden problemen te voorkomen, is het logisch dat daar niet direct een goede waardering tegenover staat! Hopelijk kan de wettelijke erkenning van ons hedendaags uitgebreid takenpakket ons daarin steunen.

Regelmatig hoor ik jonge collega's klagen dat de financieel aantrekkelijkere apotheken gewoon niet over te nemen vallen. En dan gaat het niet alleen over onvoldoende financiële middelen die vrijgemaakt kunnen worden. Een groter obstakel vormt eerder de houding van de overlatende apotheker die ervan uitgaat dat enkel de grotere groeperingen altijd het meeste geld zullen bieden. Vaak verre van juist, maar je zou voor minder, als je regelmatig door ketens benaderd wordt om 'de slag van je leven te slaan'. De groeperingen kunnen daarbij ook perfect inspelen op de wens om bij het overlaten van de apotheek een minimum aan beslommeringen te hebben. Ze beschikken over mensen die als het ware de zaak op één dag kunnen klaren, zonder al te veel geloop. Want er is al zo veel administratieve overlast! Voor jonge zelfstandige collega's is dit vaak lastiger: het inspecteren van de apotheek, het contacteren van banken, het lopen naar boekhouders: het vraagt allemaal meer tijd en inspanningen, en dit van beide partijen. Omwille daarvan wordt vaak zelfs niet eens overwogen om aan jonge apothekers een kans te bieden bij de overname.

Hier ligt volgens mij voor onze vereniging voor de komende jaren een belangrijke taak: het begeleiden van jonge colle-

ga's op zoek naar een financieel voldoende interessante 'eigen apotheek'. En waarom daarbij ook niet dezelfde strategie toepassen die de grote groeperingen vaak hanteren: zelf eens informeren naar de toekomstplannen van al iets oudere apothekers of een meldpunt oprichten voor collega's die wensen over te laten. En hiermee niet wachten tot het laatste moment, maar graag al een paar jaar op voorhand. Mag ik jullie, apothekers die er stilaan aan denken om jullie zaak over te laten, ook vragen om dat niet zo maar uit gemak of uit financieel opvattingen aan de eerste de beste groepering te doen, maar om jonge zelfstandige collega's op zijn minst een kans te geven om mee te dingen? Jullie hebben jaren van jullie zelfstandige vrijheid kunnen genieten, geef aan jongeren de kans om hetzelfde te kunnen doen!

In de kantlijn moet ik hieraan toevoegen dat sommige ketens hier helaas ook misbruik van zouden maken: ze sturen jonge mensen rond die apothekers benaderen met de vraag om de apotheek als privé-persoon over te nemen. Bij de uiteindelijke ondertekening blijkt in de kleine letters toch te staan dat de apotheek eigendom wordt van een groepering. Opletten voor zulke zaken is dus de boodschap, en misschien kan een 'pool' van collega's die wensen over te nemen en collega's die aan zelfstandige ondernemers wensen over te laten hier een oplossing bieden.

Dat vrijheid niet altijd garant staat voor blijheid, is een bedenking die ik me vaak bij de huidige Europese wetgeving maak. Europa moet, onder het mom van 'alles moet zonder enige hindernis van hier naar daar en terug' één grote eenheidsworst worden, waarbij we vaak een stuk eigenheid moeten opgeven. Een voorbeeld hiervan in ons vakgebied is de verplichte hervorming van de apothekersopleiding in de BaMa-structuur. En wat staat er ons met de OTC te wachten? Moet ik me hier ook 'nicht ärgern – nur wundern' zoals mijn leraar Duits me vroeger leerde? Of moeten we ons wapenen, met al wat we kunnen, tegen wat onder Europese druk misschien ooit komt. De vrij verkrijgbare 'botox-do-it-yourself-kit' die ik niet zo lang geleden in Italië zag, deed me alvast huiveren.

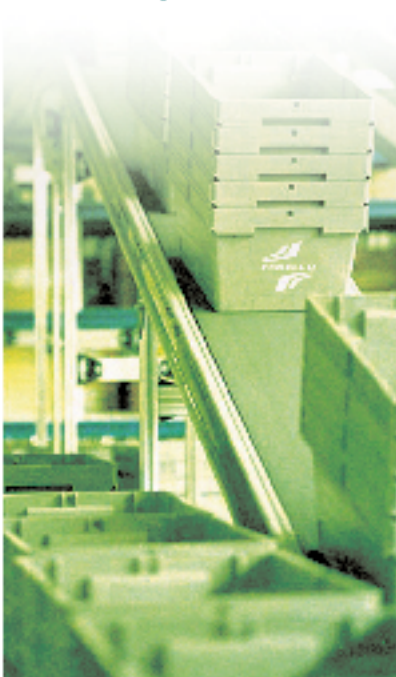
¹ Niet boos zijn, je enkel verbazen.

‘Dat ziet er allemaal niet zo best uit voor de jongeren’, hoor ik jullie denken na het lezen van bovenstaande zinnen. En toch! Als ik zie wat een gedrevenheid en enthousiasme er bijvoorbeeld in het CJA zit, dan weiger ik aan louter doemdenkerij voor de toekomst te doen. Op korte tijd zijn er vele knappe dingen gerealiseerd, en dan moet ik nog maar naar vorig jaar alleen terugblikken. De voorbije infoavond over de ‘Nieuwe innametechnieken’ haalde bij de aanwezigen een appreciatiescore die, denk ik, zelden zo hoog geweest is voor een lesactiviteit op KAVA. De cursus wijnproeven viel letterlijk en figuurlijk erg in de smaak bij de deelnemers. Tevens was er een unieke samenwerking met Farmant die geleid heeft naar een uiterst originele Casinoavond in heuse galastijl. En ondertussen hebben we al overleg gepleegd met de jongerenafdelingen van andere Vlaamse Beroepsverenigingen om opnieuw voor de Farmabeurs de handen in elkaar te slagen en een activiteit op poten te zetten die hopelijk even veel bijval geniet als het ‘Fietsen op Rollen’ dat we samen bij de vorige editie hebben georganiseerd. ‘Kom er bij, en dans’ hoorde ik ook in 2007 weer een niet-nader genoemde zanger in een nokvol Sportpaleis uit volle borst zingen. Sta me toe dit hier aan alle gedreven jonge col-

lega's ook te vragen! We houden ons tijdens onze vergadering met een waaier aan verschillende dingen bezig, van het organiseren van de infoavonden en ontspannende activiteiten tot het debatteren en overleggen over wat er allemaal reilt en zeilt in het apothekerswereldje. Als het moet trekken we zelfs naar Brussel om aan een kabinet onze grieven duidelijk te maken. Heb je goeie ideeën of wil je er gewoon eens bij zijn, contacteer ons gerust. ‘De jeugd is de toekomst’, zei Karen in een vorig editoriaal, en daar kan ik haar alleen maar gelijk in geven. Onderga die toekomst niet, maar maak ‘m zelf tot wat-ie zal zijn!

Peter Matthyssen — Bestuurslid KAVA
Info: cja@kava.be

nummer één in apotheekservice

VERKOOPENHEDEN TE: BRUSSEL - DEURNE - DIEST - HASSELT
IZEGEM - KORTENBERG - OLEN - SINT-NIKLAAS

